

Svět vůbec není přelidněný! Demografická bomba již byla deaktivována a nebezpečím je naopak, vyhynutí národů

- CZ24 News | 2. ledna 2022

Ke konci tohoto století by populace v Evropě mohla zmizet spolu s jejich kulturními a historickými tradicemi.

Existují materiální, ale i ideologické faktory: porodnice jsou prázdné, zatímco kliniky pro změnu pohlaví přibývají. Přestože populační bomba byla zneškodněna již dávno, mnozí zůstávají přesvědčeni, že je nutné omezit porody.

V roce 1968 vyvolal americký profesor Paul Ehrlich senzaci knihou se šokujícím názvem: La Bomba P (P pro populaci). Strach z přelidnění měl tímto způsobem následovat po strachu z nukleární apokalypsy, než jej vystřídal strach ze změny klimatu.

Veřejné mínění je i dnes prostoupeno přesvědčením, že planeta je přelidněná a že není nic naléhavějšího,

Světová populace bude do konce tohoto století klesat, možná dokonce od roku 2064, pokud lze věřit IHME, institutu financovanému Nadací Billa a Melindy Gatesových.

S výjimkou subsaharské Afriky nebo černé Afriky má nyní planeta jako celek včetně Indie průměrnou plodnost pod úroveň náhrady obyvatelstva, tedy 2,1 dítěte na ženu. Ústředním faktem je, že demografové se velmi dobře asimilovali, ale stále máme problém otěhotnět.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Jen dvě velké země jsou přelidněné, tedy mají přebytek obyvatel na kilometr čtvereční. Jedná se o Bangladéš a Egypt s více než 2 000 obyvateli na kilometr čtvereční, který je zalidněný hustěji než

většina našich měst. Bangladéš by měl tento kámen úrazu překonat, protože s plodností nižší než 2,1 dítěte na ženu se jeho populace již neobnovuje. Egypt to může zneklidnit ještě o něco více, s 3,3 dítětem na ženu. Pouze Egypt a Bangladéš mají přebytek obyvatel na kilometr čtvereční.

Černá Afrika dnes přispívá k růstu veškeré světové populace

Z hlediska přirozené rovnováhy (přebytek narozených nad zemřelými) je černá Afrika výjimkou. Je to tento region, který dnes přispívá k veškerému demografickému růstu lidstva a nepřestává nás udivovat. Před 40 lety, jak říká demograf Gilles Pison, OSN odhadovala do roku 2100 2 200 milionů Afričanů. Nyní očekávají 4 400 milionů, tedy dvakrát více, z nichž 500 milionů bude ve středomořské Africe. Je to výzva, kterou africké vlády berou s klidem, protože většina z nich nechce slyšet o plánování rodiny.

Musíme se toho obávat? Černá Afrika je regionem světa nejlépe vybaveným přírodními zdroji (s výjimkou saharského okraje) a stále není ani zdaleka přelidněný, s hustotou hluboko pod světovým průměrem 50 obyvatel na km². Pro jeho obyvatele, zbavené veškerého pohodlí, jsou děti jediným bohatstvím, které stojí za to. Pro muže zdroj hrdosti, pro ženy důchodové pojištění.

Kromě toho Afrika kvůli své extrémní chudobě nepřispívá k emisím skleníkových plynů, které jsou odpovědné za změnu klimatu (vypouští 0,5 tuny CO₂ na obyvatele za rok, oproti 10 tunám CO₂, které vypouští bohaté země).

Historie se píše v kolébkách.... a rozpadá se na hřbitovech

Pro zbytek světa už přelidnění nehrozí. Právě naopak! Jsme svědky bezprecedentního poklesu porodnosti v nejbohatších zemích, na Západě a v zemích sousedících s Čínským mořem.

Za jednu nebo dvě generace, tedy v polovině 21. století, by tento pád mohl být spojen se sociálním a ekonomickým propadem, jehož první známky zaznamenáváme s růstem nečinných úspor.

Na konci tohoto století by mohlo dojít k fyzickému vyhynutí značné části postižených populací a zároveň ke zmizení jejich kulturních a historických tradic...

V Číně klesl počet narozených dětí ze 17,9 milionu v roce 2016 na 12 milionů v roce 2020 a plodnost je pouze 1,47 dítěte na ženu. Čína, která je stále nejlidnatější zemí světa s 1 500 miliony obyvatel, bude mít v roce 2100 méně než 1 000 milionů a mezi nimi velký podíl starších lidí.

Mnoho dalších asijských a západních zemí je blízko nebo dokonce pod úrovní plodnosti jednoho dítěte na ženu, jako v Koreji (0,87 dítěte na ženu v roce 2020).

V Číně je porodnost pouze 1,47 dítěte na ženu, což je výrazně pod reprodukčním poměrem (2,1) (Soubor: REUTERS / Aly Song)

Pro změření tohoto fenoménu porodnost jednoho dítěte na ženu znamená, že tisíc žen má letos tisíc dětí, z toho 500 dívek. Zhruba za třicet let, v roce 2050, budou mít jejich dcery 500 synů, z toho 250 dívek.

A do roku 2080 budou mít její vnučky 250 dětí, z nichž 125 budou dívky. To má za následek rozdělení

počtu narozených ve 3 generacích 4 a ve 4 generacích 8, tedy na úsvitu XXII. století.

Například Itálie měla v roce 2020 400 000 porodů a 740 000 úmrtí. S mírou porodnosti, která se stále více přibližuje k jednomu dítěti na ženu, by tato země měla mít do roku 2100 sotva 100 000 porodů ročně. V té době staří Italové přes 60 let by byly nejméně 4krát početnější než osoby do 20 let.

Je to ekvivalentní tvrzení, k tomu, že Italové by téměř vyhynuli. Předseda Rady Mario Draghi 13.května 2021 se znepokojením řekl: "Itálie bez dětí je Itálií, která pomalu přestává existovat."

Jistě, protože příroda má hrůzu z prázdnoty, Itálie nebude bez mužů. Bude znovu osídlena přebytečným obyvatelstvem jižního Středomoří. Situace není o mnoho příznivější v jiných evropských zemích, dokonce ani v těch, kde imigrace přichází, aby vyrovnala porodnost.

Francie, která je o 50 let před svým sousedem v rodinné imigraci z jižního Středomoří, vykazuje porodnost řádově 1,8 dítěte na ženu, částečně díky přispění neoevropanů. Se 740 000 narozenými a 660 000 úmrtími zaznamenala v roce 2020 přirozenou bilanci 80 000 narozených, ale bez porodů, ke kterým došlo v domácnostech přistěhovalců v posledních desetiletích, by tato bilance byla

Světová populace se do konce tohoto století sníží

Ve varovné knize Les Berceaux vides de Marianne (Prázdné kolébky Marianne, Seuil, 1980) ["Marianne" je ženská postava představující Francouzskou republiku], demografové Jean-Noël Biraben a Jacques Dupâquier již podtrhli důsledky stárnutí populace.

Toto stárnutí je vyvoláno mnohem více poklesem porodnosti a nedostatkem mladých lidí než prodloužením střední délky života, jak v jiných časech ukázal demograf Alfred Sauvy. Zpočátku je to pro ekonomiku výhodné, protože pracovní síla přibývá korelačně s úbytkem dětí.

Situace se zhoršuje později, kdy dospělci postupně stárnou a jsou jen částečně nahrazeni příliš vzácnými "mláďaty". Připomeňme si, že během jedné generace, od roku 1991 do roku 2021, se průměrný věk francouzské populace zvýšil z 34 na 41 let, přičemž stejný počet jedinců byl pod i nad touto hranicí, podle INSEE [Institut pro statistiku a ekonomické studie Francie].

Za půl století se tento střední věk pravděpodobně bude blížit 50 letům bez zvýšení průměrné délky života. Politicky to povede k nárůstu konzervatismu a sobectví. Budou se středoškoláci, kteří dnes ohánějí portrétem Grety Thumbergové, nadále bát o „záchranu planety“, když budou muset zuby nehty bránit své důchody proti dvakrát tak velké aktivní populaci, než jsou oni? Nebo když budou muset bojovat o služby lékařů a sester? Nebo když budou potřebovat najmout personál domácí péče? S imigrací nelze příliš počítat, aby zaplnila mezeru, protože nebude dostatek školitelů a vychovatelů, kteří by neoevropany vyškolili, vzdělali a integrovali do společnosti.

Klima a život: stejný boj!

Tato demografická zima, která se blíží, vede k zániku našich národů, které jsou na hony vzdálené rozumnému cíli každého lidského společenství: udržet se a zároveň zajistit alespoň generační obnovu. Myšlenka je taková, že páry bez dětí nebo pouze s jedním dítětem jsou kompenzovány ekvivalentním počtem párů se 3 nebo 4 dětmi, což je situace z éry Francie z let 1944-1974 tzv. "Slavné třicítka".

V takzvaných „Třiceti (slavných letech)“ měla Francie porodnost, která zajišťovala generační výměnu a mnohem více (AFP). Všechny takzvané „rozvinuté“ země se od tohoto cíle vzdalují. Všichni jsou postiženi „demografickou anorexií“, která je dnes dokonce ideologickým terčem.

Zatímco porodnice jsou zavřené, kliniky pro změnu pohlaví se množí. Mladé ženy jsou různými neziskovkami, které si platíme z našich daní (a různých Gatesových a Sorosových fondů) povzbuzovány k tomu, aby „šetřily pánve“. Absurdní nesmysl, který odhaluje jasnou korelaci mezi emisemi skleníkových plynů a prázdnými jesličkami.

Od Čínského moře po Atlantik jsou země, které ohřívají klima a tytéž země, jsou na cestě demografického vymírání. Není v tom třeba vidět prostou náhodu, ale dvojí důsledek modelu vymírající společnosti, toho amerického způsobu života, který po roce 1945 svedl Evropany a poté i zbytek světa.

Spočívá na využívání přírodních zdrojů s důrazem na nekonečnou spotřebu stále nových produktů: dnes jedno auto na dospělého, jedno domácí kino na domov, jedna gigantická výletní loď na každém přístavu, zítra letenka do vesmíru. Tato spotřeba je udržována intenzivním společenským tlakem, který vede k šíření nových nemocí (vyhoření, obezita atd.) a který vzdaluje mladé lidi od jakéhokoli rodinného projektu: „Ve 30 letech nemohu obětovat svou kariéru pro dítě“; „Mít druhé dítě? Nemožné, protože jsme si nemohli ještě dostatečně užít“.

Autor: André Larané

Zdroj: Czech Free Press